

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Romana Horáčka, Ph.D., a soudců Mgr. Michala Výtiska a JUDr. Radky Zahradníkové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Mirrelli Agency s. r. o.**, IČO 04788206
sídlem Rybná 716/24, Praha 1

zastoupená Mgr. Janem Röhrichem, advokátem
sídlem Tylova 382/2, Písek

proti
žalované: **EUPHORIA TRADE s. r. o.**, IČO 24228648
sídlem Klimentská 1216/46, Praha 1

zastoupené Mgr. Ing. Petrou Bělicovou, advokátkou
sídlem Buzulucká 678/6, Praha 6

o 12 500 Kč s příslušenstvím, **k odvolání žalobkyně** proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. prosince 2022, č. j. 2 C 3/2022-103,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované k rukám jejího právního zástupce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů odvolacího řízení 0 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Semeráková.

Odůvodnění:*Rozhodnutí soudu prvního stupně*

1. Rozsudkem ze dne 8. 12. 2022, č. j. 2 C 3/2022-103, Městský soud v Praze *vyrokiem I.* zamítl žalobu o „12 500 Kč s přísl.“ a *vyrokiem II.* uložil žalobkyni povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 13 939,30 Kč žalované.
2. Rozhodl tak o žalobě, kterou se žalobkyně domáhá po žalované na podkladě ústně uzavřené smlouvy o dílo zaplacení 12 500 Kč s 9 % úrokem z prodlení ročně od 20. 11. 2018 do zaplacení z důvodu úhrady doplatku sjednané ceny díla spočívajícího v nafocení svatebního dne jednatelky žalované paní Evy Sassersen Hill v rozsahu pořízení 250 retušovaných fotografií a časové dotace 10 pracovních hodin hlavní fotografky a její asistentky za celkovou cenu 25 000 Kč. Jelikož dne 17. 5. 2018 Kč žalovaná zaplatila sjednanou zálohu ve výši 12 500 Kč, jelikož dne 15. 9. 2018 proběhlo svatební focení a jelikož dne 1. 11. 2018 žalobkyně elektronicky předala jednatelce žalované 276 kusů upravených fotografií, požaduje žalobkyně doplatit zbytek ceny díla, neboť žalovaná na obdržení faktury splatné dne 19. 11. 2018 nereagovala. Smlouva o dílo byla přitom sjednána ústně.
3. Z hlediska skutkové stránky věci vyšel soud prvního stupně z toho, že
 - paní Ing. Lenka Smrčková, zaměstnaná u žalobkyně, zaslala dne 13. 3. 2018 elektronicky paní Hillové „vzorovou svatební smlouvu“ a odkaz na svatební balíček s poznámkou, že jejich společná známa paní Veronika měla balíček za 25 000 Kč, v němž bylo 14 hodin focení dvou fotografů, 600 upravených fotografií a svatební koláž; obsahem vzorové smlouvy byl závazek veškeré fotografie do 16 pracovních dnů upravit, barevně korigovat, retušovat s úpravou tonality s tím, že na fotografiích budou zachyceni svatební hosté, lokace, příprava, obřad, půjde o společné fotografie manželů, skupinové fotografie rodiny, oběda a hostiny s programem manželé (*email Mirelli Agency z 13. 3. 2018*);
 - dohodu o svatebních fotografiích sjednali s Evou Sassersen Hill při osobním rozhovoru před domem jednatelky, přičemž předmětem dohody bylo dodání 250 ks fotografií a 10 hodin práce za cenu 25 000 Kč (*výpověď jednatelky žalobkyně paní Mirrelli*);
 - k dohodě mezi paní Mirrelli a paní Hill došlo při telefonickém rozhovoru, při kterém řídila auto a potvrdila nabídnutý balíček, tj. 600 ks fotografií, 14 hodin práce, 2 fotografové a svatební koláž za 25 000 Kč, přičemž nepožadovala žádné speciální retuše, protože je nepotřebuje; telefonní hovor slyšela Patricie Kotera Turbová, se kterou jela v autě (*výpověď jednatelky žalované paní Hill*);
 - žalobkyně dne 15. 5. 2018 zaslala žalované, resp. paní Hillové číslo firemního účtu s požadavkem na úhradu 50 % zálohy (*email Mirelli Agency z 15. 5. 2018*);
 - paní Hillová dne 16. 5. 2018 sdělila žalobkyni, že zálohu zaplatila a požaduje na to vystavit zálohovou fakturu (*email paní Hillové z 16. 5. 2018*);
 - dne 16. 5. 2018 sdělil zaměstnanec žalobkyně paní Hillové, že informovala jednatelku žalobkyně o zaplacení zálohy s tím, že se s ní spojí a spolu se domluví (*email Mirelli Agency z 15. 5. 2018*);
 - žalobkyně pořizovala fotografie během svatebního dne v době od 10:58 do 21:12 hodin (*printscreen obrazovky ze dne 15. 9. 2018 obsahující fotografie*);

- dne 12. 10. 2018 bylo SMS požádáno o fotografie a téhož dne bylo odpovězeno, že nelze vyhovět (*kopie SMS zpráv*);
 - dne 1. 11. 2018 zaslala jednatelka žalobkyně paní Mirrelli dvě verze fotografií (*email Mirelli Agency z 1. 11. 2018*);
 - dne 5. 11. 2018 vystavila žalobkyně žalované fakturu na částku 12 500 Kč za focení produktových fotografií (*faktura č. 180035*);
 - dopisem ze dne 12. 12. 2018 zástupce žalobkyně vyzval žalovanou k úhradě částky 12 500 Kč a nákladů žalobkyně na právní zastoupení (*dopis z 12. 12. 2018*);
 - dopisem ze dne 10. 1. 2019 reagoval na výzvu zástupce žalované s tím, že žalovaní nic nedluží, neboť nebyly dodány fotografie více než k polovině stavebního dne a z interiéru Trojského zámku, kde se stavba konala, a to včetně obřadu, jich bylo dodáno pouze 40 kusů (*dopis ze dne 10. 1. 2019*);
 - žalovaná vady dodání, poté co byly fotografie dodány, nereklamovala, následně žalovaná nereagovala a nebrala telefony (*výpověď jednatelky žalobkyně paní Mirrelli*);
 - paní Hill obdržela 275 ks fotografií namísto 600 ks, chyběla polovina svatebního dne, a proto telefonicky oznámila žalobkyni, že dostala málo fotografií a že část svatebního dne chybí a neobdržela ani 20% slevu, která jí byla dříve poskytnuta, na což paní Mirrelli reagovala se slovy, že se uvidí u soudu (*výpověď jednatelky žalované paní Hill*);
 - svědkyně Turbová se účastnila organizace svatby, viděla emailovou nabídku, kterou obdržela žalovaná od fotografské, kde bylo uvedeno 600 fotografií a částka 25 000 Kč, v emailu bylo uvedeno, že fotografie budou upravené, nabídka jim přišla v pořádku, svědkyně jela v autě, kde byla přítomna telefonickým hovoru, který Eva Hillová vedla s fotografskou, při kterém odsouhlasila nabídnutý balíček 600 ks fotografií za 25 000 Kč, svědkyně viděla fotografie, na fotografiích chybí konec svatebního dne, nebyly zachyceny tradiční zvyky, svědkyně také uvedla, že neslyšela, že by se dohadovaly o zvláštních úpravách, nevěsta nepotřebovala brutální úpravy (*výpověď svědkyně Ing. arch. Patricie Kotera Turbové*);
 - další jednatel žalované pan Sardor Varisov uvedl, že byl na svatbě Evy Hillové; ve společné kanceláři slyšel telefonický rozhovor mezi Evou Hillovou a Míou Mirrelli, při kterém byl spor, že paní Mirrelli dodala menší počet fotografií a nebyla na svatbě celou dobu, dále uvedl, že paní Mirrelli byla nevhodně oblečená na svatbu, proto fotila, pokud byli venku, ale pokud šli do interiéru, tak odešla, protože se tam oblečení nehodilo (*výpověď jednatele žalované pana Varisova*).
4. Na podkladě těchto zjištění a nesporných tvrzení účastníků soud prvního stupně učinil skutkový závěr, že účastnice uzavřely telefonicky ústní dohodu o focení svatebního dne jednatelky žalované Evy Sassersen Hill, přičemž smlouvu uzavřela jednatelka žalobkyně Mia Mirrelli s jednatelkou žalované Evy Sassersen Hill. Předmětem smlouvy bylo 14 hodin focení dvěma fotografskami, dodání 600 ks upravených fotografií a svatební koláže za sjednanou cenu 25 000 Kč. Dodáno bylo 276 kusů fotografií a uhrazena pouze záloha ve výši 12 500 Kč.
5. Takto zjištěný skutkový stav věci soud prvního stupně posoudil a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Žalobkyně dodala méně než polovinu sjednaného množství fotografií a obdržela polovinu sjednané ceny. Žalobkyni nárok na doplatek sjednané ceny proto nevznikl. Soud prvního

stupně současně nepřesvědčil žalobkyni, pokud namítala opožděnou reklamaci vad ze strany žalované. Podle § 2615 odst. 2 o. z. platí o právech objednatele z vadného plnění obdobně ustanovení o kupní smlouvě. Podle § 2099 odst. 2 o. z. platí, plyne-li z prohlášení prodávajícího nebo dokladu o předání, že prodávající dodal menší množství věcí, nevztahují se na chybějící věci ustanovení o vadách. Vzhledem k tomu, že z prohlášení žalobkyně vyplývá množství dodaných fotografií, je námitka opožděné reklamace a neuplatnění nároku z odpovědnosti za vady irelevantní.

6. Jde-li o nákladový výrok, podle § 142 odst. 1 o. s. ř. přiznal soud prvního stupně plně úspěšné žalované právo na náhradu nákladů, které vynaložila v řízení. Přiznaná náhrada sestává z nákladů právního zastoupení za 6 úkonů po 1 620 Kč, 6 x 300 Kč paušál, DPH 2 419,20 Kč, celkem 13 939,30 Kč.

Odvolání žalobkyně a jeho důvody

7. Proti rozsudku soudu prvního stupně podala odvolání žalobkyně, ve kterém namítá, že (i) *řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí, že (ii) soud prvního stupně neúplně zjišťil skutkový stav věci a neprovedl důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností a že (iii) rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci.*
8. Předně žalobkyně namítá vůči závěru soudu prvního stupně, že mezi účastníky je nesporné, že „bylo dodáno méně než polovina dohodnutých fotografií a to 276 kusů“. Naopak mezi účastníky je nesporným pouze to, že byla uzavřena smlouva o dílo, že byla dohodnuta jeho cena 25 000 Kč a že zasláno bylo 276 kusů fotografií.
9. Jde-li o námitku nesprávného posouzení věci, nepovažuje žalobkyně odkaz na ustanovení § 2099 odst. 2 o. z. za přílehlavý, neboť žalobkyně vždy vycházela z toho, že (skutečně) dodané množství odpovídá množství sjednanému. Naopak žalobkyně i nadále zastává stanovisko, že nedodání sjednaného množství fotografií, jak namítá žalovaná, by bylo podle § 2095 a § 2096 o. z. vadou plnění, a proto bylo povinností žalované takovou vadu včas a řádně vytknout. Ani však případná existence vadného plnění však žalovanou neopravňuje k nesplnění povinnosti zaplatit sjednanou cenu díla, která je nakonec mezi stranami nesporná, pokud včas vadné plnění nevytkla.
10. Konečně také vytýká soudu prvního stupně, že poučil o koncentraci a řízení zkoncentroval až na posledním jednání těsně před tím, než byl vyhlášen ve věci rozsudek, a že zcela opominul skutečnost, že žalovaná svá tvrzení i s ohledem na tvrzení před (věcně nepříslušným) Obvodním soudem pro Prahu 1 zcela účelově měnila.
11. Navrhuje proto, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil a žalobě zcela vyhověl.

Posouzení věci odvolacím soudem

12. Vrchní soud v Praze po zjištění, že odvolání žalobkyně je přípustné a bylo podáno oprávněnou osobou a včas, přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadený rozsudek, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a odst. 1 a 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „o. s. ř.“), a dospěl k závěru, že odvolání není opodstatněné.
13. Předně jde-li o žalobkyní vytýkané procesní vady postupu soudu prvního stupně, je z obsahu spisu zřejmé, že soud prvního stupně řízení nekoncentroval, a to ani na posledním, druhém jednání.
14. Z § 118b odst. 1 věty druhé o. s. ř. se k okamžiku tzv. koncentrace řízení podává, že „[P]okud nebyla provedena příprava jednání podle § 114c, mohou účastníci uvést rozhodné skutečnosti o věci samé a označit důkazy k jejich prokázání jen do skončení prvního jednání, popřípadě do uplynutí lhůty, která byla účastníkům poskytnuta k doplnění tvrzení o skutečnostech významných pro věc, k podání návrhů na provedení důkazů nebo ke splnění dalších procesních povinností.“

15. Již v rozsudku (velkého senátu) Nejvyššího soudu ze dne 4. 9. 2013, sp. zn. 31 Cdo 4616/2010, bylo vyloženo, že „[p]rvní jednání lze pokládat ve smyslu § 118b odst. 1 věty druhé o. s. ř. za „skončené“ jen tehdy, byly-li při něm provedeny alespoň všechny úkony uvedené v § 118 odst. 1 a 2 o. s. ř.“.
16. Přitom z protokolu o jednání soudu prvního stupně jak ze dne 1. 11. 2022, tak ze dne 8. 12. 2022 je zřejmé, že náplň „prvního jednání“ naplněna ani při jednom ze dvou konaných jednání zdaleka nebyla. Proto se v projednávané věci s ohledem na splnění poučovací povinnosti soudem prvního stupně naplní pro účely odvolacího řízení pouze omezení plynoucí z tzv. neúplné apelace podle § 119a odst. 1 o. s. ř. Žalovaná tak mohla, v zásadě i „účelově“, měnit svá tvrzení až do vyhlášení napadeného rozsudku, a to bez ohledu na skutečnost, zda se tak stalo již před věcně nepřislušným, nebo až následně u věcně příslušného soudu. Žalobkyně rovněž opomíjí, že „[ú]činky tzv. koncentrace řízení nebrání účastníkům popírat správnost tvrzení protistrany o skutečnostech významných pro rozhodnutí o věci samé nebo se vyjadřovat k důkazům označeným druhou stranou sporu.“ (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2017, sp. zn. 25 Cdo 6008/2016), tedy že tzv. procesní obrana účastníků účinkům koncentrace nepodléhá. Již však samotná absence uvedení konkrétního tvrzení žalované, ke kterému z pohledu účinků koncentrace, popř. neúplné apelace nelze dle názoru žalobkyně přihlížet, činí tuto odvolací námitku o nesprávném procesním postupu soudu prvního stupně bez dalšího nedůvodnou.
17. Pokud žalobkyně namítá proti skutkovému zjištění soudu prvního stupně, ke kterému měl dojít na podkladě nesporných tvrzení účastníků, konkrétně o tom, že „bylo dodáno méně než polovina dohodnutých fotografií a to 276 kusů“, lze žalobkyni přisvědčit, že skutkovým základem sporu v projednávané věci byl právě rozpor v tom, kolik fotografií mělo být dle dohody dodáno. Nesprávnost tohoto (jednoho) skutkového zjištění však vliv na rozhodnutí soudu prvního stupně nemělo, pakliže i na podkladě provedeného dokazování učinil takový závěr o skutkovém stavu, jehož součástí je i závěr o existenci (ústní) dohody o dodání 600 kusů upravených fotografií.
18. Pakliže má žalobkyně za to, že takový závěr o skutkovém stavu z provedeného dokazování neplyne, přisvědčit jí rovněž nelze. Stejně jako soud prvního stupně je i odvolací soud názoru, že provedené důkazy nejen výsledkem svědkyně Turbové, ale zejména emailem obdrženou „vzorovou“ nabídkou, kterou jednatelka žalobkyně původně učinila kamarádce, která následně žalobkyni doporučila i žalované, o dohodě o dodání 600 ks vypovídají. Proti tomuto závěru stojí pouze výpověď jednatelky žalobkyně, kterou zase popírá výpověď jednatelky žalované. Za situace, kdy jinak účastnicemi shodně tvrzený obsah ústní smlouvy o pořízení stavebních fotografií této „vzorové“ nabídky zcela odpovídá, bylo pouze na žalobkyni, aby „při běžném chodu událostí“ uvedla skutečnosti, pro které mělo poté (přesto) dojít k dohodě o dodání pouze polovičního množství fotografií ale za stejnou cenu. Z provedených důkazů však byl prokázán opak, a proto skutkový závěr soudu prvního stupně o dohodě o dodání 600 ks upravených fotografií je správný.
19. Konečně ani zčásti důvodné výtky stran nesprávného právního posouzení věci soudem prvního stupně vliv na věcnou správnost napadeného rozhodnutí nemají.
20. Podle § 2610 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“), platí, že „[P]rávo na zaplacení ceny díla vzniká provedením díla.“.
21. Podle § 2604 o. z. „[D]ílo je provedeno, je-li dokončeno a předáno.“.
22. Podle § 2605 odst. 1 o. z. pak platí, že „[D]ílo je dokončeno, je-li předvedena jeho způsobilost sloužit svému účelu. Objednatel převezme dokončené dílo s výhradami, nebo bez výhrad.“.
23. Předmětem řízení v projednávané věci je zaplacení, resp. doplacení ceny díla, spočívajícího v „nafocení 600 ks fotografií zachycujících svatbu jednatelky žalované“. Z hlediska tohoto účelu díla, nafocení svatebního dne ve sjednaném rozsahu, je pak zřejmé, že předání ani ne poloviny fotografií ho naplnit nemohlo. Jak totiž správně upozorňuje i samotná žalobkyně, předmětem díla byl sjednán soubor „svatebních fotografií“, nikoliv jeho jednotlivé fotografie. K dokončení díla tak nedošlo, a pokud žalobkyně netvrdila (odlišnou) dohodu o splatnosti ceny díla, nárok na zaplacení ceny díla,

a tedy ani na její doplatek, jí (dosud) nevznikl. Na tento závěr pak nemá vliv, zda dodání menšího, než dohodnutého množství fotografií je či není vadným plněním ze strany žalobkyně a jaké nároky z toho plynoucí by mohla žalovaná proti žalobkyni právě z tohoto důvodu uplatnit. Soud prvního stupně proto postupoval správně, pokud žalobu o doplacení ceny díla jako nedůvodnou zamítl.

Rozhodnutí odvolacího soudu

24. Protože odvolací soud shledává odvoláním napadený rozsudek věcně správným, podle § 219 o. s. ř. ho potvrdil, a to včetně věcně správného výroku o náhradě nákladů řízení u soudu prvního stupně, sestávající-li pouze z nákladů žalované na zastoupení advokátem.
25. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 za použití § 224 odst. 1 o. s. ř., neboť žalovaná má i v odvolacím řízení plný úspěch, a proto jí náleží náhrada nákladů účelně vynaložených na bránění práva v odvolacím řízení proti odvolatelce. Jelikož žalovaná žádné náklady za odvolací řízení nevyčísila, určil odvolací soud jejich náhradu nulovou částkou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku dovolání není přípustné [§ 238 odst. 1 písm. c) o. s. ř.]

Praha 17. ledna 2024

JUDr. Roman Horáček, Ph.D., v. r.
předseda senátu